N°. 671. **DE GRONDWET.** 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . „ 5.50.

WOENSDAG 25 JULIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . „ 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

Slavernij.

Wanneer men mannen als Dr. HOSTMAN en BELMONTE geschriften in het licht ziet geven, die veeleer als voortbrengselen van een verward brein, dan van gezonde redenering en logisch betoog kunnen worden aangemerkt, en die tot verdediging van eene instelling moeten dienen, waartegen de menschheid reeds sedert lang hare stem verheft, dan legt men dergelijke geschriften met een gevoel van medelijden ter zijde en na weinige dagen denkt niemand er meer aan. Maar wanneer mannen, wier taal en stijl, aan den beschaafden man doen denken, de pen opvatten ter verdediging van de slavernij, ja, dan erkennen wij het dat dit ons leed, diep leed doet en dan achten wij ons verpligt, dergelijke geschriften niet onbeantwoord te laten. Ondanks de exceptie door den schrijver van de brochure: „*Eene stem uit Suriname in het belang der negerslaven*„ onder het motto: „Onderzoekt en oordeelt,„ dezer dagen te Utrecht bij J. G. Broese onder dagteekening van Paramaribo, Maart 1855 in het licht gegeven in den aanhef van zijn werkje nedergesteld, „dat er in het vaderland schier dagelijks tallooze vlug„schriften en Couranten-artikelen in het licht verschij„nen, *om de gemoederen op te ruijen, en de hartstogten „in beweging te brengen*,„ zullen wij het wagen de pen op te vatten tot bestrijding van eenige gronden dier brochure. Eene dergelijke exceptie mag ons niet terughouden; want de beschuldiging, alsof dit alles geschiedde met het doel om *Suriname en zijne inwoners ongelukkig te maken*, werpen wij en alle tegenstanders der slavernij verre van ons af. Wij vragen het den schrijver, die als motief tot het verspreiden van vele dier geschriften het eigenbelang beschouwt: welk belang kunnen wij er bij hebben, eene Kolonie van Nederland en hare inwoners ongelukkig te maken? Het bewijs voor die insinuatie — hij vergeve ons deze uitdrukking: het is echter de juiste, — ontbreekt, en kan niet geleverd worden.

De schrijver „meent niet langer te mogen zwijgen, nu som„mige (?) menschen niet ophouden, met onedele oogmerken (!), „door verfoeijelijke middelen, het ongeluk van zoovele duizenden „te zoeken.„ „De hoofdvoorstanders der emancipatie zeggen, „dat zij hiertoe gedrongen worden door zuivere menschenliefde, „zij geven voor, begaan te zijn met het lot der negerslaven, „dat volgens hen, hoogst ellendig is; dat zij alles willen aan„wenden om dat lot te verbeteren, waartoe geen ander middel „dan de emancipatie te vinden is.

„Wanneer men echter nagaat, wie die menschen zijn, die zoo „spreken en schrijven; wanneer men vindt, dat het *allen* (!?) „de een meer, de ander minder, menschen zijn, die door EIGEN„BELANG gedreven worden, dan zal al dadelijk alle vertrouwen „op zoodanigen moeten verdwijnen, en een billijk mistrouwen „in ons gemoed opkomen.„

Deze en dergelijke beschuldigingen tegen „de raddraaijers„ behoorden althans eenigermate gestaafd te worden. Te meer wanneer de schrijver zelf moet erkennen, 1o. *dat hij slaven-eigenaar is; 2o. dat de emancipatie*, het beginsel, waarvóór wij en waartegen hij en de zijnen strijden, *hem in zijn particulier een groot nadeel zou berokkenen;* 3o. dat hij *meent in zijn eigen belang te mogen spreken*, wanneer het niet strijdt met het algemeen belang. Wat geeft *hem* het regt, anderen van *eigenbelang* in kwaden zin te beschuldigen, terwijl hij openlijk erkent zelf voor *zijn* belang te strijden? En met welk regt kan men mannen als Mr. GROEN VAN PRINSTERER, Dr. W. R. VAN HOËVELL, TEENSTRA en zoo vele anderen van „onedele oogmerken„ beschuldigen, zij, allen erkende voorstanders van de emancipatie? Zouden zij en zoo vele anderen, die *geene* slavenhouders zijn en wier persoonlijk geldelijk belang niet in verband staat tot het groote vraagstuk, de Natie dan alleen willen „opruijen„ om Suriname „ongelukkig„ te maken? Wij hebben deze en dergelijke redeneringen met leedwezen in de anders welgeschrevene brochure opgemerkt, en gaarne hadden wij gezien, dat de man, die dergelijke beschuldiging tegen *zulke* mannen durft aanvoeren, dan ook den moed had gehad zijn geschrift met zijn naam te onderteekenen. Nu meenen wij de vraag tot het publiek te mogen rigten: behoorde de schrijver niet eerst te bewijzen, voor en aleer hij dergelijke woorden schreef, dat de tegenstanders der slavernij *eigenbelangzoekers* en de Surinaamsche slavenhouders *onbaatzuchtige menschenvrienden* zijn? S. verlangt onderzoek, bewijs en daarna een oordeel. Wij hadden hetzelfde mogen verwachten en geene pogingen, om het vertrouwen op de woorden zijner tegenpartijders vooraf te schokken en ingenomenheid met zijne beweringen op te wekken.

Wij zouden onze beschouwingen, onze bewijzen kunnen overstellen tegen elken regel van het boekske. Wij bepalen ons echter tot het opnemen van enkele punten.

De schrijver beweert, dat bij vergelijking van den toestand der negerslaven met dien van de vrije bevolking in Europa, „zeker geen onpartijdige één oogen„blik zal twijfelen, of de toestand der negerslaven in „Suriname *is duizend malen boven dien dier vrije blanken „in Europa te verkiezen.* Iedere slaaf, wiens eigendom „hij ook zij, *heeft volop de kost, kleederen en woning, „meer dan voldoende aan zijne behoeften, verpleging bij „ziekte en het genadebrood bij ouderdom of infirmiteit.* „Integendeel heeft de blanke vrije man dikwijls gebrek „aan het noodzakelijke, zelfs bij gezondheid; is vaak „buiten staat zijne kinderen te onderhouden en moet „niet zelden zijne toevlugt nemen tot de liefdadigheid „zijner medeburgers. Is het niet vreemd, dat de phi„lantropie hare voorwerpen zoekt zoo verre over den „oceaan, daar zij zoo vele millioenen onmiddellijk onder „haar bereik heeft, welke zij zeker weet, dat hare hulp „zoo dringend behoeven? Het is waar, dat gene zwarte „en deze slechts blanke medemenschen zijn.„

Zietdaar de argumenten, die reeds sedert zoo lang door de voorstanders der slavernij zijn gebezigd. Wij vragen hier nogmaals: wààr is het bewijs? Heeft S. de *cijfers*, de beweringen van Baron VAN HOËVELL ontzenuwd? Heeft hij bewezen, „dat de slaaf volop voed„sel, kleeding, woning, voorziening in al zijne behoeften „geniet„? O neen! Tegenover cijfers staan niets dan beweringen. S. beweert verder, „dat de slaven-bevolking toeneemt„; maar hij laat er toch op volgen: „en dat „wel niettegenstaande de veelvuldige ziekten, waaraan „het negerras nog zeer onderhevig is, lepra, scrofule, „jassi, enz., *waardoor zoo velen ten grave worden ge„sleept, daar er op plantages niet altijd tijdige genees„kundige hulp is te vinden.*„ Voor zooveel de geneeskundige hulp betreft heeft alzoo de schrijver zich zelf reeds gelogenstraft.

De schrijver beweert, dat er geene slaven mishandeld worden en zoo zij al mishandeld worden, dit niets bewijst tegen de slavernij. Wij vragen alléén: of een toestand, waardoor het onmogelijk is mishandeling te beletten en te voorkomen, of liever, volgens het zeggen van den heer BELMONTE, waarin redelijk-zedelijken dwang *moet* worden uitgeoefend, d. i. gegeeseld en zweepslagen uitgedeeld, mag blijven bestaan?

S. beweert, „dat op de nakoming van de wetten in Suriname streng wordt gelet.„ Wij vragen het bewijs en voor 's hands verwijzen wij naar de verslagen en stukken, in den laatsten tijd over deze quaestie van wege de Tweede Kamer uitgegeven, waarin het tegendeel telkens bewezen en door den Minister niet tegengesproken is.

Zonderling klinkt de bewering, dat het overbrengen der slaven van de eene plantaadje naar de andere, waardoor zij afgescheurd worden van vrouw en kind, niet hard is,.... want de slaven moeten eene verklaring in handen van den burger-kapitein en eenige officieren afleggen, dat zij bereid zijn naar elders over te gaan. Maar wie is de burger-kapitein of wie zijn de officieren, die hier vermeld worden? Geene andere personen dan slaven-eigenaren of directeuren van plantaadjes, een nabuur, of welligt de directeur of de eigenaar zelf, en wij vragen: van hoeveel kracht is de *vrijwillig* afgelegde verklaring? Zou de ongelukkige slaaf er niet bitter voor moeten boeten, die halstarrig weigerde zijn geboortegrond, zijne vrouw en kinderen, de graven zijner ouders te verlaten? De man, die toch weigeren zou, is geen vrij man; hij kan niet weigeren, want den toorn van zijn meester, bij wien hij blijven *moet* en die hem *mag* laten afstraffen, heeft hij te duchten.

S. hangt een somber tafereel op van den toestand der vrije negers en kleurlingen in Suriname. Maar vergeet hij niet, dat zij, die zoo even de zweep eerst van den rug hebben voelen wijken, niet genegen kunnen zijn arbeid te verrigten, die hen elk oogenblik aan de slavernij herinnert? Vergeet hij, dat er voor dezulken aanmoediging en leiding ontbreken? Indien er geen slaaf in Suriname ware en vele gemanumitteerden of vrij geworden slaven-kinderen het bebouwen van den grond of anderen arbeid niet als slavenwerk beschouwden, dat vernederend is voor een vrij man, zouden zij dan ook zoo onwillig blijven? Wij betwijfelen dit.

S. wijst op het noodlottig voorbeeld, volgens hem, der Engelsche koloniën. Zwart gekleurd is het tafereel van den toestand der negers in die streken, ondanks de steeds toenemende productie; hij schrijft alleen de verwoestingen van de cholera en de geele koorts toe aan de ondeugden of slechte gewoonten, van het negerras. Hij vraagt ook: moeten wij de slaven vrij maken, omdat Engeland en Frankrijk dit verkeerdelijk gedaan hebben? O neen! maar omdat zij niet behoorlijk den genomen maatregel hebben ten uitvoer gelegd, kunnen wij ons spiegelen aan het voorbeeld van die landen, en bij eene eventuële emancipatie de noodige leering daaruit putten, om te zorgen voor de ontwikkeling en verbetering der negers.

„Zoo lang de neger nog niet door arbeid tot be„schaving, door beschaving tot zedelijkheid en godsdienstzin is gebragt, zal de vrijheid voor hem een „noodlottig geschenk zijn.„ S. dient te bewijzen, dat de slavernij niet de oorzaak is van de ontaarding van het negerras, en dat door dien toestand niet de verspreiding van godsdienstzin en beschaving wordt belet; dit toch is in vele geschriften aangetoond.

Neen! ook wij willen „niet duizenden ongelukkig „maken, omdat *één woord* hard klinkt.„ Maar wij zeggen: weg met de slavernij! omdat het ons nog steeds duidelijk toeschijnt: dat de slavernij op zich zelf een ongeluk en een gruwel is; omdat, ten gevolge van het bestaan van de slavernij geene verbetering van den godsdienstzin, het karakter of de gebreken van den neger mogelijk is, omdat de slavernij den neger verlaagt en verstompt, en omdat wij de emancipatie veeleer beschouwen als het middel, om Suriname te redden uit den vervallen toestand, waarin die kolonie verkeert.

Men zal ons althans gewis niet van „declamatiën„ kunnen beschuldigen. Wanneer wij het boekje: „Eene stem uit Suriname„ hierbij ter zijde leggen, dan eindigen wij met nogmaals ons leedwezen uit te drukken, dat de schrijver, blijkbaar een man van verstand en geest, niet liever, in plaats van insinuatien en beweringen, feiten, cijfers en bewijzen heeft bijgebragt voor zijne zaak. Dan toch ware een onderzoek en een oordeel mogelijk. Voor het oogenblik kunnen wij alleen ons leedgevoel te kennen geven over het verschijnen van deze brochure, die, naar wij vertrouwen, de stem van een roepende in de woestijn zal zijn. De schrijver verlangt een onderzoek door *onpartijdigen*. Hij schijnt dus niet veel te verwachten van... of de instelling van de Staats-commissie te ignoreren. Wij hopen, dat die commissie weldra, met gerustheid zal voorstellen, om de emancipatie der slaven in Suriname en in alle West-Indische kolonien spoedig te doen plaats hebben.

De *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode* van heden is zeer boos.

Waarom?

Wij hadden — met alle overige dagbladen berigt:

1o. dat de generaal VAN HEERDT, met eene bijzondere zending naar Berlijn vertrokken, van daar was teruggekeerd, en

20. twee dagen later, dat de heer VAN HALL, Minister van Buitenlandsche Zaken, naar Berlijn zou vertrekken.

Daarop vroegen wij eenvoudig: *»Is er iets belangrijks op til?«*

De *Nieuwsbode* is zeer verstoord over die vraag. Het »waarom« vatten wij niet.

Ons komt het voor, dat wanneer, in de tegenwoordige gewigtige tijdsomstandigheden, een Minister van Buitenlandsche Zaken op reis gaat, het zeer natuurlijk is wanneer men *het eerst* denkt aan de belangen van het land.

Neen, zegt *de Nieuwsbode:* het is een pleisierreisje; het is eene visite met echtgenoote, bedienden en verder gevolg, aan den schoonvader des Ministers gebragt.

»Is het zoo wonder, dat de Minister VAN HALL naar Berlijn gaat, waar de naaste betrekkingen van zijne echtgenoot wonen? En moet daaruit volstrekt iets bijzonders worden afgeleid?«

De reden, die *de Nieuwsbode* geeft is, inderdaad, verklaarbaar. Maar ons, die niet gewoon zijn onderzoek te doen naar *de familie* van een Minister, zal men het niet euvel duiden, wanneer wij, weinig denkende aan *de vrouw* des Ministers, het verlaten van het land, in *deze* tijden, door een Minister van Buitenlandsche Zaken, in verband bragten met de politiek, met de belangen van het Vaderland.

Deze overweging geldt bij ons zóó sterk, dat wij, ondanks de opgave van de ostensibele reden, die *de Nieuwsbode* geeft aan de reis naar Berlijn, evenwel meenen de vraag te mogen herhalen: *»Is er iets belangrijks op til?«*

En nu rigt *de Nieuwsbode*, die door zijn artikel van heden toont te zijn een officieel of een semi-officieel orgaan van het Ministerie, en dus ook van den heer VAN HALL, tot *ons* eene reeks van vragen over het doel van reizen naar Belgie en Berlijn, die de toenmalige Minister van Binnenlandsche Zaken, de heer THORBECKE, heeft gedaan.

Wij zijn noch het officieel, noch het semi-officieel orgaan van den heer THORBECKE en kunnen dus *de Nieuwsbode*, zelfs met den besten wil, onmogelijk die inlichtingen geven, welke het blad verlangt. Wij kunnen alleen herinneren aan hetgeen destijds algemeen gezegd werd, en die herinnering kunnen wij geven in de eigen woorden, die *de Nieuwsbode* heden gebruikt.

»Is het zoo wonder, dat de Minister THORBECKE »over Berlijn naar *Dresden* is gegaan, waar de naaste »betrekkingen van zijne echtgenoot wonen? En moet »daaruit volstrekt iets bijzonders worden afgeleid?«

Het eenige, wat nog te bezien staat, is, of de heer VAN HALL evenzeer de terugreis *over Belgie* nemen zal.

De Minister van Buitenlandsche Zaken is naar *Berlijn*, voor pleizier, op reis. Staat het Departement van Buitenlandsche Zaken *nu* stil, of wie is, inmiddels, als *verantwoordelijk hoofd* daarvan opgetreden?

De Minister van Oorlog is naar *Aken* gegaan, om de baden te gebruiken. Staat ook dat Departement *nu* stil, of worden de zaken van oorlog tegenwoordig *te Aken* beheerd?

De Minister voor de zaken van de R. C. Eeredienst, is een pleizierreisje *naar Belgie* gaan doen. Eilieve, staat ook dat derde departement *stil*, of wie is het tijdelijk verantwoordelijk hoofd?

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Parijs hield zich in de laatste dagen weinig bezig met staatkundige aangelegenheden. Het eenige nieuws uit die stad is, dat de Keizer hoogst waarschijnlijk morgen naar de Pyreneesche gebergten zal vertrekken om daar de Keizerin te ontmoeten en om haar in 't begin der volgende week naar Parijs terug te begeleiden.

Uit Marseille wordt dd. 22 Julij gemeld:

Te Tripoli is een groote opstand uitgebroken tegen den Beij.

Het Fransche stoomjagt *Daim* is den 17 dezer te Malta aangekomen, met het doel om troepen aan te vragen ter ondersteuning van den Beij.

De dagbladen van Konstantinopel maken allen gewag van een gerucht, dat in het kamp der geallieerden verspreid is en volgens hetwelk de generaal Simpson niet genegen zou zijn het opperbevelhebberschap over het Engelsche leger, dat hem ten gevolge van het overlijden van lord Raglan werd opgedragen, te blijven behouden.

Volgens het dagblad van Konstantinopel zou het sir Richard England zijn, die dit opperbevelhebberschap zou aanvaarden; volgens de *Presse d'Orient* zou er sprake zijn van lord Hardinge. Maar die dagbladen zelven vermelden dat gerucht slechts onder twijfelachtigen vorm. Wij gelooven dus dat het van allen grond ontbloot is.

Onder de min juiste doch zeer algemeen verspreide geruchten, meenen wij echter te mogen rangschikken dat van een op handen zijnde veldtogt naar Bessarabie, volgens sommige door de Turken alléén, volgens anderen met behulp van een Engelsch-Fransch korps, dat zich te Varna zou concentreren.

Vooral in de Donau-Vorstendommen waren die geruchten in omloop; van daar eene menigte uitleggingen omtrent de houding, welke het Oostenrijksch bezettingsleger in dit geval zou hebben aan te nemen.

De conventie, waarbij Frankrijk en Engeland er in bewilligd hebben om te waarborgen de leening van 125 millioen francs, die de Ottomanische regering voornemens is te sluiten, is te Konstantinopel ontvangen, en men moet op de hoogte wezen van de Turksche schatkist-tering om te beseffen met hoeveel genoegen deze conventie door de Porte ontvangen werd.

In Hannover is eene aftreding van het ministerie op til.

Spanje was dezer dagen in feestgewaad uitgedoscht bij gelegenheid van den verjaardag der omwenteling. Dit ongelukkig land mag waarlijk ook wel eens vreugde genieten!

Eene telegrafische depêche uit Madrid van den 21 meldt, dat te Badajoz eenige wanordelijkheden plaats hadden, waaraan echter geene staatkundige beteekenis was toe te schrijven.

De heer Pacheco moet, volgens dezelfde depêche, binnen kort een memorandum aan de regering aanbieden omtrent de geschillen met Rome.

Eene circulaire zal ook aan de vreemde hoven gezonden worden.

ENGELSCHE POST.

Het ontwerp tot vorming van een vreemden legioen, zegt *de Times*, heeft evenzeer in Engeland als in den vreemde zooveel tegenstand ontmoet, dat het niet onbelangrijk is te vernemen tot hoever men reeds met de organisatie van dit corps gevorderd is en welke verwachtingen men daarvan kan koesteren. Meer dan 1800 man, meestal Engelschen en Holsteiners, zijn op dit oogenblik te Shorncliffe gekampeerd. Zij zijn in twee regementen verdeeld: het eene jagers en het andere ligte infanterie en behoeven voor de beste soldaten niet te wijken, zoo zij ze al niet overtreffen. De meeste der ingelijfden hebben reeds gediend en zijn zelfs met militaire medailles gedecoreerd, hetgeen bewijst, dat zij vuur gezien hebben.

De jagers zijn het meest gedisciplineerd. Zij bogen er op, dat zij meer uitsluitend zamengesteld zijn uit Duitsche elementen; het andere regement bestaat deels uit Belgen en deels uit andere vreemdelingen.

Nogtans maken ook deze groote vorderingen en onze troepen mogen zich in hun spiegelen wat den onvermoeiden ijver betreft, waarmede de recruten zich aan de exercitien onderwerpen. Men volgt, op eene enkele uitzondering na, het Pruissisch stelsel van de soldatenschool.

Het kampement verdient verre de voorkeur boven dat hetwelk te Aldershott in praktijk gebragt wordt In de tenten en hutten is goed voor luchtversching gezorgd; in stede van in lange rijen geplaatst te zijn, vormen zij drie zijden van een vierkant met een terrein voor oefening in het midden. De ligging van het kamp is meer schilderachtig. De soldaten schijnen zich in hun nieuwen toestand zeer gelukkig te achten. Des avonds komen zij bijeen om koorgezangen aan te heffen. De bewoners der nabijgelegene streken prijzen zeer het gedrag der jagers: men spreekt echter minder gunstig over het andere regement.

Thans groeit het legioen dagelijks met 60 a 70 man aan. 200 man zijn reeds vereenigd, maar de paarden ontbreken nog.

Behalve 1500 Duitschers te Shorncliffe zijn er nog 1000 Zwitsers te Doever, zoodat het totaal van het vreemden legioen 2500 man bedraagt.

— De *Chelmsford-Chronicle* bevat een uitgebreid verslag nopens een zonderling feest, dat dezer dagen te Dunmow, eene kleine stad met 3000 inwoners in het graafschap Essex plaats had.

Het gold de aanbieding van een ham aan het gelukkigste en meest eensgezinde echtpaar dier plaats. De candidaten moeten op het Evangelie zweren dat sedert het oogenblik, dat de koster het *Amen* op hunne huwelijks-vereeniging uitsprak, zij nimmer met elkander twist gehad hebben; dat de een voor de andere geen geheim had en ook dat zij over hun huwelijks-verbond nooit berouw gevoelden.

Een jury, voor de helft zamengesteld uit jongelingen en voor de andere helft uit jonge dochters, beoordeelt de verdiensten der mededingers, naar aanleiding van hetgeen uit het verhoor blijkt, hetwelk geschiedt door een bureau, dat bij voorbaat reeds gekozen is en in last heeft om vóór de opening van den wedstrijd alle mogelijke inlichtingen in te winnen.

Deze procedures gelijken naar die van de regtbanken.

In weêrwil van het ongunstig weder was eene zoo groote menigte naar Dunmow gestroomd, dat er in die stad naauwelijks plaats was om al de vreemdelingen te herbergen. De heer Ainsworth, de romanschrijver, nam het voorzitterschap van het bureau waar,

Twee echtparen behaalden den prijs. Een pachter, de heer Burlow, en een grondeigenaar, wiens naam van Franschen oorsprong is, de heer Chatelain.

Het bureau had o. a. een groot aantal brieven ontvangen van candidaten, die aan de eischen van het programma meenden te kunnen beantwoorden, of althans ten deele. Al die brieven werden tot stichting en leering van toekomstige echtparen in het openbaar voorgelezen.

— *L'Etoile du Nord* is Woensdag avond voor de eerste maal in de Italiaansche opera te Londen opgevoerd. Meijerbeer zelf dirigeerde de uitvoering van zijn werk. Bij het vallen van het gordijn na de finale der tweede acte werd de maestro door het in geestdrift ontvlamde publiek tot drie malen toe terug geroepen.. Deze toejuichingen herhaalden zich op het eind van het laatste bedrijf. De componist moest, vergezeld van de voornaamste kunstenaars der troep, ten tooneele verschijnen.

FRANSCHE POST.

Het schijnt, dat de Keizer niet naar Boulogne zal gaan ondanks toebereidselen, welke daar voor zijne ontvangst gemaakt worden.

— In weerwil van het gemis aan feesten op 15 Augustus zullen op dien dag banketten gegeven worden.

De Keizerlijke commissie voor de tentoonstelling zal insgelijks aan prins Napeleon een groot banket aanbieden.

— De soirée, welke de Prins den 21 gaf was een der luisterrijkste van het Palais Royal. De gravin van Montijo was daarbij tegenwoordig, even als verscheidene hooggeplaatste personen, die ter gelegenheid der algemeene tentoonstelling te Parijs waren gekomen. Onder de letterkundigen van naam behoorde de geestige schrijver van de *Demi Monde.*

De *Artecls* figureerden op eene tafel ter soirée van den prins. Deze kleine wezens zullen, wat de aandacht en nieuwsgierigheid der Parijzenaars betreft, den oorlog in het Oosten afbreuk doen. Een hunner droeg een generaalshoed, en beide luisterden met zeer veel aandacht naar de militaire muzijk der guides. Men moest hen zelfs naar het orchest geleiden. De dwergen, die door dichters bij vogels vergeleken worden, terwijl andere meer prozaische beoordeelaars hen met apen op eene lijn stellen geven, ook met betrekking tot hunnen oorsprong, tot allerlei beweringen aanleiding.

— De laatste berigten uit de Vorstendommen melden, dat de toestand daar wel verbetert. De oogt is gunstig en de bewoners beginnnen weder moed te krijgen.

De Oostenrijksche troepen vertoonen weinig leven en het effectief van het bezettingscorps is aanmerkelijk verminderd. Men zegt, dat verschillende regementen naar Triëst zullen vertrekken. De eenige oorzaak tot ongerustheid is eene beweging, welke in de Dobrutscha zou kunnen plaats hebben. Men vermoedt, dat de Russen de Turken aan dien kant zouden aantasten, ten einde hen te noodzaken daar hunne strijdkrachten te behouden, en ze te beletten om te Odessa hulp te bieden, waar elk oogenblik een bezoek der geallieerde vloten verwacht wordt.

Een brief uit die stad meldt, dat de bewoners sedert meer dan eene maand op een aanval der geallieerden voorbereid zijn. Velen hebben de stad en zelfs het land verlaten. Sommigen hebben zich reeds sedert geruimen tijd te Teraspol en Kischeneff gevestigd; maar daar — hetzij te regt of te onregte — zich het gerucht verspreid had, dat er in Bessarabie een veldtogt zou plaats hebben, zoo verlaten zij het land en trekken in het gouvernement Kiew terug.

Rondom Nicolaieff wordt een reservecorps van 70 à 80,000 man gevormd. Die troepen zullen waarschijnlijk later naar de Krim gaan; doch prins Gortschakoff heeft doen zeggen, dat de door hem ontvangene versterking voor het tegenwoordige voldoende was.

De Grieken, die een belangrijken handel dreven hebben hunne zaken geliquideerd. Verscheidene hunner hebben zich naar Konstantinopel begeven.

Odessa is thans eene doode stad. Alle korenmagazijnen zijn ledig en belangrijke toevoeren, welke naar die stad over de Dniester plaats hadden, zijn op weg aangehouden.

— Te Parijs worden toebereidselen gemaakt voor het statistique congres, dat in het begin der maand September zal plaats hebben.

Onderscheidene vreemde ministers zijn van deze bijeenkomst onderrigt en uitgenoodigd hunne respectieve regeringen aan te sporen zich bij dit congres te doen vertegenwoordigen.

— De eerste voorstelling van het groote tooneelstuk *Paris* had den 21 des avonds in het theâtre de Porte Saint Martin plaats.

— Men spreekt bij voortduring van een decreet, waarbij zou gewijzigd worden de laatste wet op de recrutering, welke in hare toepassing vele moeijelijkheden ondervindt.

De raad van state is echter tot dus verre van dit plan nog niet verwittigd.

— De commissie der municipaliteit heeft Vrijdag jl. na veel jaren aarzelen eindelijk besloten tot de ineensmelting van alle gaz-maatschappijen, na dat deze dienaangaande vooraf gehoord waren.

Het tractaat, waaraan de keur de Parijsche bevolking haar zegel hechtte, schijnt even voordeelig voor de stad als voor de gezamenlijke ondernemers te zijn.

— De *Messager de Bayonne* van den 21 meldt, dat te Biarritz bevelen ontvangen zijn voor de ontvangst der Keizerin, die daar de baden zal komen gebruiken.

— Het hart van den generaal Mayran, is volgens den laatsten wil van dien officier naar Parijs overgebragt. Ter dezer gelegenheid, Woensdag den 19, werd eene plegtige lijkdienst gevierd in de kerk Sainte-Menehould.

Madrid, 18 Julij. De stad is sedert gister in feestgewaad uitgedoscht om den verjaardag der omwenteling te vieren.

De balkons der huizen zijn met smaakvolle draperiën versierd, terwijl er nagenoeg algemeene illuminatien plaats hadden.

Heden morgen ten negen ure heeft de municipaliteit zich en corps naar de koninklijke kerk van San Jedro begeven ter bijwoning der lijkdienst, welke daar plaats had. Alle militaire corpsen waren vertegenwoordigd; de hertog de overwinning, de maarschalk O'Donnell en civiele autoriteiten sloten zich bij de leden der municipaliteit aan.

— De heer Franchi heeft zijne paspoorten aangevraagd. In zijn brief geeft hij zijn leedwezen te kennen, dat de Spaansche regering op geene voldoende wijze geantwoord heeft op de nota's, welke hij tot haar gerigt had, over de verkrachting van het condordaat en de herhaalde beleedigingen der godsdienst aangedaan. De vrienden des vertegenwoordigers van den Paus zeiden hem, dat zijn vertrek een treurigen indruk zou maken en dat er geruimen tijd noodig zou zijn eer de betrekkingen weder op den ouden voet konden zijn; de heer Franchi antwoordde daarop, dat zijn souverein zich thans verpligt ziet zich streng te betoonen en geene concessien te doen, omdat hij toegevende aan de eischen van Spanje, hij zulks ...

zou moeten doen ten aanzien van Napels en Piemont, hetgeen voor de kerk een groot gevaar zou zijn.

De ministerraad heeft zich met dat incident bezig gehouden, en na rijpe overweging den heer Franchi zijn paspoort verleend. De minister van staat tot dat einde uit het escuriaal gekomen, heeft den heer Franchi geschreven, dat de regering zeer betreurde de afbreking der betrekkingen tusschen Spanje en den Paus; dat de Pauselijke regering de bedoelingen en de handelingen der Spaansche regering niet heeft begrepen, maar dat deze na dit alles zijn pligt gedaan en gehandeld heeft op eene wijze, welke de belangen van het land vorderden. De brief drukt ook de hoop uit, dat de goede betrekkingen tusschen beide staten weldra weder hersteld zullen worden.

— De raad heeft besloten den heer Pacheco terug te roepen; maar op dit oogenblik zijn de bevelen daartoe nog niet naar Rome gezonden.

Binnenland.

's Gravenhage, 24 Julij.

Bij koninklijk besluit van 9 Julij jl. zijn vernietigd besluiten van den gemeenteraad van Bleskensgraaf, waarbij bepaald werd, dat het archief der gemeente te Molenaarsgraaf, de woonplaats van den gemeente-secretaris, zal berusten. De vernietiging is op grond van de volgende overwegingen uitgesproken, dat art. 103 der gemeentewet voorschrijft, dat de secretaris met de zorg voor het archief belast is, onder toezigt van burgemeester en wethouders; dat het toezigt, hetwelk de wet wil, door burgemeester en wethouders niet behoorlijk kan worden uitgeoefend, zoo het archief zich buiten de gemeente bevindt; dat de gemeenteraad als grond voor zijne besluiten heeft aangevoerd, dat de zorg voor het archief aan den secretaris is opgedragen; dat echter dit den gemeenteraad de vrijheid niet kan geven, het archief aan het bij de wet gevorderd toezigt van burgemeester en wethouders te onttrekken, terwijl daarenboven de slotbepaling van art. 74, in verband met art. 99 der gemeentewet, de gelegenheid aanbiedt om den elders wonenden secretaris behoorlijk voor het in de gemeente geplaatste archief te laten zorgen; dat de bedoelde besluiten van den gemeenteraad van Bleskenagraaf derhalve in strijd zijn met de wet; dat bovendien bij het besluit van 11 Januarij jl. bepaald is, dat ook de secretarie te Molenaarsgraaf gehouden zal worden en dat deze plaatsing der secretarie op een half uur afstands buiten de gemeente, het den ingezetenen zeer moeijelijk zal maken om van stukken, die op de secretarie ter inzage gelegd worden, kennis te nemen, en het laatstgenoemd besluit alzoo ook strijdig te achten is met het algemeen belang.

—

Z. M. heeft benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw den heer J. W. Bungenberg, hoofd-inspecteur der posterijen.

—

Z. M. heeft 1o. op hun verzoek, eervol ontslag verleend: aan den heer A. Bokhoven heemraad in het bestuur van den Hoogen Maasdijk van Stad en Lande van Heusden, aan den heer J. Kok Lz. als gezworen van de polders Krabbendijke, Mangs en Monniken, en aan den heer J. W. Vader als dijkgraaf van den polder Leendert-Abraham, provincie Zeeland; 2o. benoemd: tot heemraad van den Rozendaalschen en Steenbergschen Vliet, den heer mr. P. E. A. Janssens; tot 2de lid of 1sten gezworen van den Prins-Karel-polder onder Woensdrecht, den heer A. Kuijlen; tot dijkgraaf van het polderdistrict Wageningen en Bennekom, den heer C. J. P. van Zadelhoff; tot heemraden in het dijkscollegie van den Lande van Voorne, de heeren J. Trouw, mr. H. T. Hoijer, G. Spoon, C. Vijfvinkel, J. W. Hein en mr. A. M. de Rouville; tot hoogdijkheemraden in het Land van Arkel beneden de Zouwe, de heeren H. Polvliet, D. de Kuijper, P. van Maaswaal en G. C. van Appeltere; tot heemraad van den polder het land van Essche, den Uiterdijk en Nieuw Strijen, den heer P. Maasdam: tot heemraad van den polder Charlois, den heer F. Bekker; tot dijkgraaf van den Anna-Paulowna-polder, den heer J. C. de Leeuw; tot hoofdingeland van West-Friesland, van wege het ambacht der vier Noorder Coggen, den heer E. Klaver; tot dijkgraaf van den Angelinapolder, den heer J. B. Thomaes; tot dijkgraaf van den Annapolder, den heer A. Markusse; tot dijkgraaf van den polder Oud en Jong Breskens, den heer P. Leenhouts; tot gezworen van den Susanna-polder, den heer C. de Hamer; tot heemraad in het 1ste dijksdistrict, den heer T. Kortenhorst; tot dijkgraaf van het 2de dijksdistrict, den heer J. van Setten; tot heemraad in het 3de dijksdistrict, den heer H. J. Snel; tot heemraad in het 4de dijksdistrict den heer C. Post; tot heemraad in het 5de dijksdistrict den heer R. Rietberg; tot dijkgraaf van het 6de dijksdistrict, den heer W. H. Wenink; tot heemraden in het 7de dijksdistrict, de heeren mr. I. J. H. de Bruijn en Jhr. J. W. H. Teding van Berkhout; tot heemraden in het 8ste dijksdistrict, de heeren T. Rankenberg en W. van der Voort; tot dijkgraaf van het 9de dijksdistrict allen van Overijssel, den heer G. H. A. Engelenberg; tot dijkregter van Woldendorp, den heer A. B. Botjes; tot medevolmagten in het bestuur van den Noordpolder, de heeren G. Reinders en E. F. Mulder.

—

Z. M. heeft den ingenieur der 1ste kl. H. G. Jansen met den laatsten dezer maand eervol ontslagen als adviseur voor den scheepsbouw bij het Departement van marine, onder dankbetuiging voor de in die betrekking bewezene diensten, en met den 1sten Augustus aanstaande geplaatst bij 's Rijks werf te Vlissingen.

De *IJsselbode* meldt, dat er te Brummen een stembillet in de stembus is gevonden, waarop o. a. het volgende voorkwam:

Ook........ *zal de stem van mij geenszins verwerven,*
'k Zou daar de goede zaak meê tot den grond bederven;
Hij die zijn eigen huis niet wel bestieren kan,
Verdient den eernaam niet van Edel Achtbaar man.
Hij die knoeijerij gestadig neemt te baat,
Verdient geen plaats in Brummens achtbren raad;
'k zal dus naar pligt en wel een beter burger noemen,
Een man, die zich op deugd en braafheid mag beroemen.

Dát versje mag, bij de aanstaande overstemmingen wél *in het geheugen* worden gehouden.

Omtrent de gemeenteraads-verkiezingen dezer stad leest men in het *Handelsblad* het volgende:

Gedurende meer dan eene week heeft men goedgevonden aan de woningen der ingezetenen bij herhaling gedrukte aanbevelings-briefjes rond te zenden van de kiesvereeniging *de Eendragt.* Dit geschiedde met het kennelijk doel, om vier of vijf aftredende leden van den Gemeenteraad te doen vervangen. Toen de verspreiding dier billetten gedurende eene week ongestoord had voortgeduurd, hebben eenige leden der kiezers-vereenigingen *Vaderland en Koning* en *Nederland* besloten ook de aanbeveling van hare candidaten te doen drukken en algemeen te verspreiden. Is het den een toch geoorloofd van *wettige* middelen van publiciteit gebruik te maken, tot *wering* van leden van den Gemeenteraad, het zal anderen zeker even geoorloofd zijn diezelfde middelen te bezigen tot *behoud* van algemeen geachte raadsleden: Wel verre dus van eenige verschalking te plegen, heeft men de ingezetenen den waren stand van zaken willen doen kennen en dien duidelijk voorgesteld. De pogingen van de bestrijders der aftredende leden van den Raad zijn tot hiertoe gelukkig verijdeld. Het is te hopen, dat, door eene trouwe opkomst der kiezers, bij de aanstaande herstemming, de pogingen zullen schipbreuk lijden, om het waardig raadslid, den heer de Pinto, te doen vallen.

In ons nummer van 22 en 23 Julij jl. maakten wij melding van het voorgevallene bij de verkiezing van leden voor den Gemeenteraad te Maastricht. Zeven raadsleden namen aldaar hun ontslag, omdat een hunner collega's niet werd herkozen. Het komt ons voor, dat daardoor een zeer verkeerd antecedent wordt gesteld, dat wij niet gaarne zouden zien navolgen. Men had van raadsleden in eene gemeente van den rang van Maastricht meer constitutionnelen zin en meer eerbied voor de uitspraak der kiezers mogen verwachten. Het laat zich hooren, dat, wanneer eene beduidende fractie van een vertegenwoordigend ligchaam niet wordt herkozen, alsdan de aanblijvende leden, die het gevoelen dier fractie deelen, een beroep wenschen te doen op de kiezers, om te zien of zij al dan niet den zin van de meerderheid der kiezers uitdrukken; maar dat raadsleden, bij wie men eenige kennis mag onderstellen, alléén uit wrevel, omdat één hunner vrienden niet wordt herkozen, terstond hun ontslag nemen, dit schijnt ons onverklaarbaar. Het gebeurde te Maastricht levert het bewijs op, dat hier en daar, zelfs bij hen, die eene beschaafde opvoeding hebben genoten, eene groote achterlijkheid bestaat in constitutionnele begrippen; een groot gemis van eerbiediging van eens anders vrijheid van denken. Wil men voor eigen meening vrijheid hebben, men beginne met die van een ander te eerbiedigen. Als de meerderheid der kiezers uitspraak heeft gedaan, komen geene protestatien als de onderwerpelijke te pas. Vermeenden de raadsleden, die thans hun ontslag hebben genomen, dat de uitspraak der kiezers verkeerd was en dat de nieuwbenoemde de belangen der gemeente *niet* goed kon voorstaan: het was voor hen eene reden *te meer* om op hun post te blijven, door overreding hunne beginselen ingang te doen vinden en de kiezers bij eene volgende stemming naar behooren te leiden en voor te lichten.

De kiezersvereeniging *Vaderland en Koning* heeft heden met algemeene stemmen tot candidaten voor de aanstaande herstemming voor twee leden van den gemeenteraad alhier, gekozen: de heeren Mr. A. de Pinto, aftredend lid en Jhr. Mr. H. J. Rolder van der Heim.

---

* In de zitting der Prov. Staten van Dingsdag 24 Julij zijn de werkzaamheden voortgezet.

Is ingekomen eene missive van Gedep. Staten, waarbij een nieuw voorstel gedaan wordt, tot vaststelling van art. 25 van het reglement voor het hoogheemraadschap van Delfland, dat tot hiertoe was aangehouden. Dat voorstel zal nader worden behandeld. Wordt ter tafel gebragt het rapport der commissie belast met het onderzoek van het voorstel tot verleenen van een subsidie aan het doofstommen-instituut te Rotterdam. De commissie heeft zich vereenigd met het voorstel van Gedep. Staten, tot het verleenen van die subsidie. De discussie over dit onderwerp zal nader plaats hebben, terwijl vervolgens, na afloop van deze zaak, de begrooting voor de provinciale huishouding kan worden afgedaan.

De commissie voor het Reglement voor het Hoogheemraadschap van Rijnland heeft, bij monde van den heer van Hoogstraten, verslag gedaan. Zoo als men weet, is dat ontwerp door de Prov. Staten van Noordholland in hunne voorjaarszitting van dit jaar in zijn geheel verworpen met 30 tegen 21 stemmen. Daardoor is het uitzigt verloren gegaan, om dit reglement in gemeenschappelijk overleg met de Staten der beide provincien tot stand te brengen.

Ged. Staten van Zuidholland hebben, met het oog op art. 23 van de thans vastgestelde wet, betrekkelijk de voorloopige voorziening in eenige waterstaats-belangen voorgedragen het reglement dezerzijds vast te stellen, het aan den Koning aan te bieden en Z. M. te verzoeken om ten deze op zoodanige wijze te voorzien, als HD. zal vermeenen te behooren. De commissie heeft zich met dat voorstel van Ged. Staten vereenigd en zich dienvolgens bepaald tot het voordragen van verschillende wijzigingen, die nog in het reglement dienden te worden gebragt.

De vergadering heeft zich, met al die wijzigingen achtervolgens vereenigd alsmede met andere wijzigingen, die door Ged. Staten werden voorgesteld naar aanleiding van de jongste veranderingen in het reglement voor het hoogheemraadschap van Delfland gebragt. Ten slotte is het reglement voor het hoogheemraadschap van Rijnland *aangenomen* met 53 tegen 9 stemmen. *Tegen* de heeren Rooseboom, van Oudheusden, Visser, van Tienhoven, Willemsteijn, Elink Sterk, Keijser, Boelaard en Knappert. Vóór dat men tot de eindstemming overging heeft de Voorzitter de aandacht gevestigd op art. 7 van de laatst vastgestelde wet, nopens de waterstaats-belangen, betrekkelijk de verpligting van besturen van waterschappen om noodzakelijke werken te ondernemen of door de onderhoudpligtigen te doen verrigten.

De Voorzitter meende namelijk, dat tengevolge van die bepaling nog eene wijziging in het Reglement moest worden gebragt. Hierover ontstond eene woordenwisseling, die echter geen verder gevolg had, omdat de heer van den Bergh van Heemstede verklaarde, dat de aanmerking op de reeds vroeger vastgestelde reglementen evenzeer sloeg, en dat de Gedep. Staten met de wet in de hand zullen nagaan, welke veranderingen ten gevolge der nieuwe wet in al de reglementen moeten worden gebragt, waaromtrent zij nadere voorstellen aan de Prov. Staten zullen doen.

Daarna zijn aangevangen de beraadslagingen over de ontwerp-reglementen voor de hoogheemraadschappen van den Alblasserwaard en de Vijf Heerenlanden, welke morgen zullen worden voortgezet.

—

* H. M. de Koningin zal heden middag na afloop van het diner, vergezeld van HD. gevolg uit de residentie naar Rotterdam vertrekken, alwaar HD. zich aan boord der stoomboot zal begeven, die H. M. naar Duitschland zal overvoeren.

---

* In de residentie is aangekomen en aan het hôtel de *Bellevue* afgestapt de graaf de Beaufort, komende van Brussel.

De elfde of laatste verkooping van de gronden in den Haarlemmermeer-polder heeft op den 28 Junij jl. te Amsterdam plaats gehad.

Er zijn geveild 1487,44 bunders en op nieuw in veiling gebragt 20 bunders, tengevolge van wanbetaling; die 1507,44 bunders hebben opgebragt *f* 675,500 of gemiddeld *f* 448 per bunder.

In het geheel zijn in veiling gebragt 16.822.57 bunders die gezamenlijk, zijn verkocht voor *f* 7.972.400 en alzoo gemiddeld voor *f* 473 per bunder.

Volgens een van Z. M. gezant te Washington ontvangen berigt, is de financiele en handelstoestand der Vereenigde Staten thans als zeer voldoende te beschouwen. Zoo is de laatste katoenoogst vrij goed geweest; alleen de moeijelijkheid van den toevoer naar de zeehavens bij den aanhoudend lagen waterstand der rivieren brengt de schaarschheid te weeg, die oogenblikkelijk ondervonden wordt; doch al mogt van den oogst, die ongeveer 3 millioen balen bedragen heeft, een tiende gedeelte achtergebleven zijn, dan ware dit nogtans niet als een verlies aan te merken, daar voor de afgezonden negen tiende gedeelten, hooger prijzen zijn bedongen, die meerendeels door het buitenland betaald worden.

De graanoogst van het voorgaande jaar niet voordeelig uitgevallen zijnde, zoo heeft zulks hooge broodprijzen ten gevolge gehad. De thans te veld staande gewassen beloven veel. Ook laat de katoenoogst zich goed aanzien, en van beide deze producten, welke als de voornaamste handelsartikelen der Vereenigde Staten zijn te beschouwen, kan men nu reeds een rijke opbrengst voorspellen. De suiker, de rijst en tabak mislukten in 1854 voor dit jaar is daarvan nog niets te zeggen; doch geen van deze artikelen is in belangrijkheid gelijk te stellen met de granen en de katoenen. Evenwel wordt de handel in koffij, suiker en andere koloniale waren ieder jaar meer beduidend, niet alleen door vermeerderde consumtie, maar vooral ook door vermeerderde uitvoeren naar Europa.

Aan koffij werd in 1854 te New-York ingevoerd 530,513 balen en uitgevoerd 66,586 balen. Uit Rotterdam werden aangevoerd 11,170 balen, uit Amsterdam 5830 balen en uit Java en Sumatra 31,509 balen. Van suiker bedroeg de invoer in de Vereenigde Staten 165,925 ton, en van stroop 198,318 okshoofden, waarvan 2558 okshoofden uit Suriname te Boston zijn aangebragt.

Wat den handel der Vereenigde Staten met Nederland betreft, hierin is weinig vooruitgang te bespeuren, zijnde het aandeel dat dezelve in een jaarlijkschen uitvoer van ongeveer 2½ millioen balen verschillende producten of van ongeveer 100 millioen dollars heeft, uiterst gering.

Volgens eene opgave van Zr. Ms. consul te Barcelona is aldaar gedurende de eerste helft van het loopende jaar één schip onder Nederlandsche vlag ingeklaard, komende van New-Castle met steenkolen; het is in ballast vertrokken naar Benicarlo om eene lading wijn in te nemen. Van den druivenoogst was weinig te verwachten, vermits de wijnstok wederom vrij hevig door ziekte was aangetast. De graanoogst daarentegen was zeer goed uitgevallen. Tengevolge der jongste onlusten, verkeerde de nijverheid in een kwijnenden toestand, en in den handel ging weinig of niets om.

Te Dinter heeft zich bij de jongste verkiezing voor den Gemeenteraad het geval voorgedaan, dat, terwijl de verkiezing slechts over twee leden van den Gemeenteraad moest loopen, drie personen de volstrekte meerderheid hebben bekomen. Daar zoowel de kieswet als de gemeentewet over dit geval het stilzwijgen bewaren, vraagt men zich af, wat in dit geval gedaan moet worden? Zonder de beslissing van het hooger gezag te willen vooruit loopen, vermeenen wij echter, dat, aangezien hier niet voldaan is aan hetgeen de wet voorschrijft, naardien 3 in plaats van 2 leden wettig tot leden van den raad benoemd zijn, de stemming geheel vernietigd moet worden en eene tweede vrije verkiezing bevolen.

Te Nieuwveen is tot lid van den gemeenteraad herkozen J. G. Uphof; er zal eene overstemming plaats hebben tusschen J. P. Bronkhorst en D. N. Habermehl.

Te Zevenhoven zal er een overstemming plaats hebben tusschen J. Slingerland, J. Blom. J. G. van der Weijden en J. van der Bijl.

Den 20sten dezer werd te Kampen op de fabriek van de heeren van Galen en Roest aldaar, met goed gevolg te water gelaten eene schroefstoomboot voor rekening der Rijn- en IJssel-stoombootmaatschappij, en daarna de kiel gelegd voor een ijzeren zeilschip. *(K. C.)*

De heer Jerôme Lattis, van Venetie, thans te Alexandrie (in Egypte), heeft een nieuw sijstema uitgevonden voor de rijstcultuur, door middel waarvan men twee achtereenvolgende oogsten verkrijgt door éène zaaijing en in hetzelfde tijdsverloop, dat gewoonlijk één oogst eischt. Proeven op groote schaal genomen, hebben den besten uitslag opgeleverd. Saïd-Pacha, onderkoning van Egypte, heeft den heer Lattis bij een firman een octrooi van zeven jaren verleend om zijne onschatbare uitvinding in toepassing te brengen, hetgeen ook reeds met uitgestrekte rijstvelden het geval is. *(A. Ct.)*

Zal men den Brusselschen correspondent van de *Amsterdamsche Courant* gelooven, dan moet de Belgische Minister van Buitenlandsche Zaken zich aan het spreken van onwaarheid hebben schuldig gemaakt, toen hij de verzekering gaf, dat noch te Parijs noch te Londen Belgie uitgenoodigd is geworden het neutraliteits-beginsel te laten varen. Ziethier wat die correspondent schrijft:

« De Koning heeft zich verpligt gevonden zijn verblijf te Londen van langeren duur te maken dan hij besloten had, en dit ter zake van nieuwe moeijelijkheden, die zich met betrekking tot onze neutraliteit hebben opgedaan. Zoo men al nu niet meer van hem eischt om 20 à 25 duizend man naar de Krim te zenden, heeft men integendeel het oude plan weder te berde gebragt, volgens hetwelk Belgie eenige regementen naar de pausselijke staten zenden zou, om aldus Frankrijk in de gelegenheid te stellen over de daar garnizoen houdende troepen te beschikken. Hopen wij, dat de Koning met zijne gewone wijsheid er in slagen zal ons te behoeden voor eene zelfs zijdelingsche tusschenkomst in een oorlog, die dag aan dag meer impopulair wordt in ons land. De terugkomst van Z. M. is op Maandag of Dingsdag e. k. gesteld. »

Door den raad te Groningen is in de laatste zitting besloten eene regtsvordering in te stellen tegen den oud rentmeester der stadsvenen, ter zake van eene wegens zijn vroeger beheer verschuldigd gebleven som van *f* 13.372.13½, nadat men te vergeefs beproefd had deze zaak in der minne bij te leggen. *(Hbl.)*

Door de daartoe bevoegden is Ds. J. Hogerzeil, benoemd tot predikant der Hervormde Gemeente Nieuwe-Tonge, thans te Wemeldingen.

Kinderdijk, 21 Julij. Heden zijn op de werf van de scheepsbouwmeesters J. en K. Smit alhier, de kielen gelegd van de stoombooten, bestemd voor de vaart van Rotterdam naar Antwerpen, welke den naam zullen dragen van *Telegraaph* No. 1 en 2. Aan die stoombooten zullen geene kosten worden gespaard, om snelheid en fraaije inrigting te verkrijgen; de machines van lage drukking worden aan het etablissement te Fijenoord vervaardigd naar de beste constructie. Zij zullen in het aanstaande voorjaar in de vaart worden gebragt, zoodat men dan weder, even als vroeger, met de stoombooten *Amicitia* 1 en 2 de reis in eens door van Rotterdam tot Antwerpen zal kunnen doen.

Arnhem, 23 Julij. Bij vonnis van den heer regter in het kanton Arnhem van 14 dezer zijn de diakenen der Christelijk Afgescheidene gemeente alhier ter zake van weigering om te doen opgeven, waartoe zij ingevolge art. 10 der wet tot regeling van het armbestuur verpligt zijn, ieder in eene geldboete van vijf-en-zeventig gulden veroordeeld.

Herhaaldelijk tot het doen dier opgaven aan het gemeentebestuur van Arnhem aangemaand, zijn genoemde diakenen, uitsluitend met het beheer der armen der Christelijk Afgescheidene gemeenten alhier belast, blijven weigeren, beweerende als bestuurders eener kerkelijke gemeente, welke onafhankelijk van en buiten den Staat is, tot het doen der gevorderde opgaven niet verpligt te zijn.

Naar wij vernemen, hebben de armbestuuders van verschillende Christelijk Afgescheidene gemeenten in deze provincie geweigerd, bedoelde opgaven aan de gemeentebesturen te doen en zullen zij te dier zake vervolgd worden. *(Arnh. Ct.)*

Ingezonden Stukken.

Mijnheer de Redacteur!

't Bloed kruipt, waar het niet gaan kan. Uit oude betrekking tot den tegenwoordigen eigenaar van de *Haagsche Nieuwsbode* lezen wij dat blad meer gezet en geregeld dan vroeger op onze Societeit, sedert we vernamen, dat daarmede gedoodverwd wordt den Rijks muntmeester-generaal, ten wiens behoeve twintig jaren geleden hier ter stede de grofsmederij werd opgerigt, waarvan hem op eene billijke bezoldiging de directie werd opgedragen. Ofschoon nu de herinnering daaraan voor velen niet aangenaam is, daar die directeur, H. A. BAKE, spoedig genoopt werd dat bestuur aan zijn boekhouder over te dragen, waarna hij sedert den naam van H. A. VAN DE WALL BAKE heeft gevoerd, zoo zijn de *sedert zijne aftreding* door de deelhebbers genotene voordeelen zoo aanmerkelijk geworden, dat men juist die gebeurtenis gedenkwaardig genoeg acht, om altijd eene zekere betrekking op den voormaligen grofsmid te behouden.

De lezing nu van dat blad heeft ons meer doen letten op « de drijfveêren, door welke de kiezers bij de laatste verkiezing werden bewogen »; en gaarne zonden wij onze opmerkingen aan dat blad ter plaatsing, ware het niet, dat wij vreesden daardoor eenige verpligtingen op ons te laden jegens den eigenaar, die ons ten slotte duur te staan konden komen, gelijk hij zich nimmer te weinig voor zijne diensten liet betalen.

Wij zijn waarlijk over den uitslag der laatste verkiezing tevreden, omdat wij juist voor het tegendeel hadden gevreesd. De kiesvereeniging, die zoowel onder een republikeinsch als onder een monarchaal bewind kan in het leven blijven, daar het zich *Vaderland en Oranje* tot leuze kiest, had al de aftredende gemeenteraads-leden, die niet voor eene herkiezing bedankt hadden, bij de nieuwe keuze aanbevolen, behalve den wethouder STOFFELS. Een Fransche *haan* had uit pure malaise en aêmechtige malcontentie reeds vroeger het strijdperk moeten verlaten; maar sedert een Hollandsche *haan* aangespoord, om voor hem in het strijdperk te treden; alles uit zuivere vaderlandsliefde en echten burgerzin, zou men meenen. O neen! 't was louter partijzaak; alles weder van voren af aan; tot den val van den heer STOFFELS was besloten, door dezelfde partij, die hem vroeger op het kussen had gebragt. De drijfveeren waren dus hier louter kwaadheid en partijzucht; de gewone gebreken der kerkelijken. En van waar die wrok? Werkelijk niet anders, dan dat de heer STOFFELS niet meer geneigd scheen zijne zelfstandigheid aan partijzucht op te offeren. Was hij vroeger geschikt en bekwaam geoordeeld als raadslid, waarom thans zijne verwijdering bewerkt? 't Was waarlijk bespottelijk thans de uitbarstingen van verguizing te vernemen jegens hem, dien men vroeger in kerkelijke bediening vereerde en tot deelneming aan het bestuur der gemeente verkoos. Ziet, zulke drijfveren getuigen van een afzigtelijk hart en dragen de duidelijkste kenmerken van een jezuitisme, dat men niet te vergeefs onder zulke protestanten zoeken zou.

Maar, en zietdaar een bewijs voor het gezond verstand der kiezers, de kwaadwilligheid heeft niet gezegevierd. Wel waren er predikanten, die op den laatsten rustdag in het gebed trachten de gemeenten naar hunne partij te doen stemmen, door eerst te bidden voor den leeraar, toen voor de ouderlingen (waaronder de nieuwe man der keuze behoorde), verder voor de diakenen, die de corypheen der partij uitmaakten, en onmiddellijk daarop voor de plaats te hebben keuze, »opdat die den Heere welgevallig zijn moge!« Wel werd van diezelfde zijde regtstreeks en zijdelings den volgenden dag gewerkt, tot bestrijding der herkiezing van den heer STOFFELS; maar al die pogingen zijn mislukt. De tweede kiesvereeniging: *Grondwet en Koning*, had dien heer onder hare candidaten opgenomen en daarin uitgedrukt de sympathie der burgerij, die eindelijk al die partijschappen moede, meer en meer zich los tracht te maken van de bemoeizucht der kerkelijken en de heerschzucht van enkele aristocraten; die juist zulk een stoute misgreep behoefde, om tot bezinning te komen, dat zij bloot als werktuigen dienden in de hand van sommige intriganten, die niet zelden de gebreken van anderen breed uitmeten, om de aandacht der menigte af te leiden van hunne eigene traagheid, onbekwaamheid en laauwheid in de behartiging der openbare belangen.

En niet alleen dat de heer STOFFELS op nieuw herkozen werd, maar het geschiedde ook op een voor hem eervolle wijze; want niettegenstaande al die machinatiën, verkreeg hij meer dan twee derden der uitgebragte stemmen; terwijl de heer COCK, vroeger een zeer gevierd man, veel minder had en de Voorzitter der kiesvereeniging: *Vaderland en Oranje*, zich met *vijf* stemmen moest tevreden stellen.

Handelt men billijk, als men nu aan de kieswet toeschrijft, wat eigenlijk een gevolg is van de kwaadaardigheid dergenen, die hun invloed misbruiken, en die te lui en te dom, om zelf een bruikbaar Raadslid te kunnen wezen, geen anderen titel voor hunne kiesbevoegdheid kunnen toonen, dan die door erfenis of bekwaamheid van ondergeschikten hun ten deel viel? De nederlaag, die deze partij heeft geleden, kan niet worden te boven gekomen; zij is verslagen en gedood.

't Zijn stuiptrekkingen geweest, mijnheer de Redacteur! van een despotisme, dat zich onder verschillende vormen heeft geopenbaard en deszelfs handlangers had onder verschillende standen, instellingen en vereenigingen; bijv. onder catechiseermeesters, onder de leden en agenten van *Phylactérion*, onder aansprekers, onder leden van armenpatronaten, onder al wat tot den breeden zoom van kerkbestuur gerekend kan worden, en niet bestand is tegen de bemoei- en heerschzucht der kerkelijken. Dat despotisme nam zijn oorsprong uit anti-Thorbeckianisme, werd in het leven gehouden door anti-papisme, en zal nu wegsterven ten gevolge van het overvloedig gebruik van anti-hypochondrische en anti-hysterische middelen.

Zietdaar eene bijdrage tot de kennis van den aard en de uitkomsten der verkiezing van den Gemeenteraad alhier, waarvan ge, des verlangende, mijnheer de Redacteur, het noodig gebruik kunt maken.

20 Julij 1855. *Eenige Leijdsche Kiezers.*

In het belang van beschaving en verlichting wordt den leden van den gemeenteraad te Delft, ernstig aanbevolen te lezen bladz. 178 van de *afdrukken van indrukken van den ouden heer Smits.* X. X.

Publieke Vermakelijkheden.

Kon. Fransche Schouwb., Donderdag 26 Julij, 7 ure. La 1e representation de DIANE DE LIJS, comédie en cinq actes LA LUTTE, OUVERTURE à GRAND ORCHESTRE.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 24 Julij 1855.

Nederland. Pct.		Rusland. Pct.	
Ned. W. Schuld. 2½	63½	*Hope* 1798/1816 5	103⅝
Dito Certificat. 3		Dito 1828/1829 5	101⅞ 10[illegible]
Dito Dito . . 4	93⅝ ⅝	Cert. 1831/1838 5	
O. I. Leening . 4		Dito Dito 4½	
Amort. Syndic. 3½		Dito *Hope* . . . 4	
Hand.-Maats. . 4½		Dito *Stieglitz* . 4	
Belgie.		Dito dito 5e Ser. 4	
Certificaten . . 2½		Dito 1854 . . . 5	82½
D° *Rotschild* . 2½		Inschr. Assig. . 6	
Frankrijk.		Certific. dito. . 6	
Obligatiën . . . 3		**Polen.**	
Spanje.		Obligatiën . . . 4	
Nieuwe 1	18 15/16 9 1/16		
Dito Buitenl. . 3	38	**Oostenrijk.**	
D° Binnenl. c/m. 3	31⅜ 7/16		
Bew. Sp. Com.	4⅜ 7/16	Metaliek . . . 5	61⅝
Amort. Schuld.		Dito bet. Amst. 5	72 15/16 73
Portugal.		Dito Nation. . 5	65 15/16 6[illegible]
Londen nieuwe. 3	39 15/16 40	Dito 1847 . . . 2½	(66
Dito uitgest. . 4		Dito 1851/1852 2½	

Braz. bij Roths. p. s. 100. 5 pct. 98¾; Mexic., te Lond. 3 pct. 21½; dito Onb. 21½, Gren., te Lond. p. s. 100. 2[illegible] pct. 17 3/16; Ecuad. 3 1/16, ⅛, ⅛, Coup. *f* 0.27, 27½; Peru 4½ pct. 74.

Handel noch variatie verdienen heden eenige vermelding; alleen in Ecuador en dito Coup. was eenige levendigheid.

Advertentien.

De Boekhandelaar **F. Günst**, te *Amsterdam*, heeft uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld:

HET DERDE STUK

VAN

LICHT- EN SCHADUWBEELDEN

UIT DE

BINNENLANDEN VAN JAVA.

Over het karakter, de mate van beschaving, de zeden en gebruiken der Javanen; over de invoering van het Christendom op Java; het bezigen van vrijen arbeid en andere vragen van den dag.

Verhalen en Gesprekken

VERZAMELD OP REIZEN DOOR GEBERGTEN EN BOSSCHEN, IN DE WONINGEN VAN ARMEN EN RIJKEN.

DOOR DE GEBROEDERS

DAG EN NACHT.

MEDEGEDEELD DOOR DEN EERSTGENOEMDEN.

Prijs *f* 2.50. (897)

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.